

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 stycznia 2010 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach
udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne
oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2009 r. ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. b, w ust. 3 po wyrazach "i gwarancji" dodaje się wyrazy "oraz akcje i udziały w spółkach stanowiące własność Skarbu Państwa wyodrębnione przez Radę Ministrów do dnia 17 lipca 2009 r.";
- 2) w art. 1 w pkt 6 w lit. c skreśla się wyrazy "w pkt 2 średnik zastępuje się kropką i";
- 3) skreśla się art. 3.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2010 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji i uchwalił do niej 3 poprawki.

Zdaniem Senatu nie budzi wątpliwości fakt, że po wejściu w życie rozpatrywanej nowelizacji na zasób majątkowy przeznaczony na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa składać się będą wciąż m.in. akcje i udziały w spółkach stanowiące własność Skarbu Państwa wyodrębnione przez Radę Ministrów na podstawie dotychczasowych przepisów (bez względu na to czy ustawodawca sformułuje stosowny przepis). Wynika to z samej istoty wyodrębnienia, jako czynności konwencjonalnej, której skutki można odwrócić tylko w drodze przepisu wyraźnie to wyodrębnienie "cofającego". Niemniej w toku debaty nad ustawą przeważało stanowisko, iż z punktu widzenia adresatów norm prawnych ważne jest jednoznaczne przesądzenie przez ustawodawcę, jakie walory tworzą zasób, o którym mowa w art. 25 ust. 1. Sejm stanął na tym samym stanowisku, czemu wyraz dał w art. 3 nowelizacji. Miejsce tego przepisu w strukturze ustawy wskazuje na jego przejściowy charakter. Zdaniem Senatu zestawienie tego przepisu z przepisami merytorycznymi nie przesądza o jego intertemporalności, w szczególności żaden przepis nie nakazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa zbycia akcji wyodrębnionych na dotychczasowych zasadach, co oznacza, że mogą one pozostać w zasobie przez bliżej nieokreślony czas, a tym samym przepis ten ma charakter merytoryczny. W związku z powyższym informacja o tym, iż wyodrębnione akcje i udziały składają się na zasób powinna znaleźć się nie w przepisie przejściowym, ale w przepisie merytorycznym nowelizowanej ustawy. Kierując się tym przekonaniem Senat uchwalił poprawki nr 1 i 3. Ponadto w opinii Senatu data, którą posłużono się w przepisie przejściowym jest nieprecyzyjna, może ona sugerować, iż proces wyodrębniania następował przez cały 2009 r., co oczywiście nie odpowiada prawdzie. Jako że ostatnie wyodrębnienie nastąpiło z dniem 17 lipca 2009 r. (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wyodrębnienia akcji stanowiących własność Skarbu Państwa do zasobu majątkowego przeznaczonego na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa - Dz. U. Nr 113, poz. 938), Senat wskazał tę datę w proponowanej treści art. 25 ust. 3.

Uchylając w art. 30 w ust. 3 pkt 3 (art. 1 pkt 6 lit. c ustawy nowelizującej) ustawodawca zastępuje średnik na końcu pkt 2 kropką. Ten zabieg techniczno-legislacyjny nie znajduje uzasadnienia z punktu widzenia zasad uchylania fragmentów jednostek

redakcyjnych oraz reguł formułowania tekstu jednolitego. Uchylając pkt 3 ustawodawca eliminuje w rzeczywistości jedynie treść tego punktu, w systemie pozostaje natomiast oznaczenie jednostki redakcyjnej. Zgodnie z § 106 pkt 2 Zasad techniki prawodawczej w tekście jednolitym w miejsce przepisu uchylonego wpisuje się oznaczenie uchylonej jednostki redakcyjnej oraz określenie "uchylony". W praktyce oznacza to, iż pkt 2 powinien kończyć się średnikiem, ponieważ art. 30 ust. 3 wciąż będzie się składał z trzech punktów, z czego ostatni będzie oznaczony jako uchylony. Jednocześnie w przyszłości, jeżeli byłaby taka konieczność, dodawany po pkt 2 punkt oznaczany będzie jako "pkt 2a", zaś punkt dodawany na końcu wyliczenia jako "pkt 4". Fakty te przemawiają, zdaniem Senatu, za pozostawieniem na końcu pkt 2 średnika (poprawka nr 2). Technika ta ważna jest z punktu widzenia adresata normy. Uzyskuje on w ten sposób informację, iż na wcześniejszym etapie obowiązywania art. 30 ust. 3 zawierał więcej niż dwa punkty.